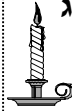

בס"ד יא' מר-חשון ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 16: 29
 צאת השבת - 17: 19
 רבנו תם - 17: 54
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וְשלוש - עלון מס' 1130
 @ בשבת זו יא' חשון הילולת רחל אימנו ע"ה.
 @ ביום שלישי סוף זמן "ברכת הלבנה" עד 04: 06.
 @ ביום חמישי טז' חשון פטירת ר' אליעזר מן ש"ך זצ"ל

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "לפח תאמר"
 (ישעיה מ')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרישת לך-לך

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20: 30
 סגולה טובה להשתתף

□ **"לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך..."**
 הוספת "מם" השימוש לפני 'מולדתך' ולפני 'בית אביך'
 מורה כי ההתנתקות מן העבר נעשית בהדרגה: ראשית
 מהארץ, לאחר מכן בדרגת חשיבות גדולה יותר -
 מהמולדת, ולבסוף - בהתנתקות מוחלטת מן העבר -
 מבית האב. אם ההליכה הייתה רציפה, הכתוב היה
 נוקט לשון 'לך לך מארצך, מולדתך ובית אביך'.
 □ **"ידוע הדע כי גר יהיה זרעך"** (טו' יג')

מענייני הפרשה:
 ← עשרה ניסיונות שמתנסה אברהם אבינו.
 ← אברהם במצרים - מעשה אבות סימן לבנים
 עד היום הזה.
 ← ברית בין הבתרים ומעשה הגר וישמעאל.
 ← בריתו של אברהם אבינו - ושל ישמעאל בנו.
 □ **"ויאמר ה' אל אברהם"**
 רמז נפלא בשם אבר"ם ראשי תיבות "רבות מחשבות
 בלב איש".

□ **"לך לך מארצך"**
 אם "לך" שווה 50, הרי פעמיים - "לך לך" - עולה
 100. הקב"ה רמזו לאברהם כי לאחר ההליכה אל
 הארץ צפויים לו עוד 100 שנות חיים: אברהם היה אז
 בן 75, ונפטר לאחר מאה שנים (בגיל 175).
 □ **"לך לך מארצך"**
 תצא מרצונותיך הארציים, תבטל את רצונך להגיע
 ליעד פלוני או לכתב במסלול אלמוני. "אל הארץ אשר
 אראיך" אני אקח אותך, למקום הטוב ביותר בשבילך,
 גם אם נראה לך שאתה מפסיד או ניזוק. אל תחפש את
 הדרך אל האושר, **חפש את האושר שבדרך**.
 □ **"כה יהיה זרעך"**
 הבטחת הקב"ה לאברהם אודות ה"גוי גדול" שייצא
 מחלציו. הפירוש הפשוט של המלים "כה יהיה זרעך"
 הוא שהזרע עתיד להיות גדול ורב, ככוכבי השמים. אך
 קיים גם רמז בערך המספרי של המלה **"כה"** (כפי
 שמיא 'בעל הטורים': אברהם היה אז בן 75 וזהו
 איפוא הרמז במלים "כה יהיה זרעך" - זרעך
 יבוא בעוד "כה" (25) שנים, כשתהיה בן מאה.
 □ **"ואעטיך לגוי גדול"**

פסוק זה מספר על השעבוד של בני ישראל במצרים,
 ואמרו חכמים שבפסוק זה רמוזים ששת התעניות
 הקבועות בשנה.
 ידוע - רמז לצום י' בטבת.
 תדע - רמז לתענית אסתר ולתשעה באב.
 כי - רמז ליום הכיפורים שחל בי' בתשרי.
 גר - רמז לצום גדליה בג' בתשרי.
 יהיה זרעך - רמז לתענית יז' בתמוז. (וקראת לשבת עונג)
 □ **"וייהי כאשר הקריב מצרימה"**
 כאשר התקרב אברהם למצרים ראה ששרה יפה כלבנה
 לכן אמר "הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את" מצד
 עצמך. ובוזה יובן לשון הפסוק "ויראו המצרים את
 האשה כי יפה היא מאוד" לכאורה תיבת **"היא"**
 מיותרת. ניתן היה לומר "יפה מאוד"? נוספה המלה
"היא" שמצד עצמה יפה היא ולא מצד קישוטיה.
 ועם כל זאת ידע אברהם למרות שמצד עצמה הייתה
 יפה עד מאוד, ידעה לשמור על צניעות שבשניהם. היופי
 הוא לא סתירה לשמירה על צניעות אלא ההיפך **"כל
 כבודה בת מלך פנימה"**. (אור דניאל)

פינת הניבים והפתגמים
"מחוט ועד שרוף נעל"
תרגום - כל קניינו של האדם, מדבר בעל
 חשיבות מועטה ועד וכולל דבר בעל חשיבות
 רבה - הרכוש במלואו.
דוגמא - אתמול בערב הגיעו אבי ואימי הביתה,
 ונחרדו לגלות שהבית נפרץ. לשוטרים שהגיעו
 אמר אבי: "הכל נגנב, מחוט ועד שרוף נעל."
 (בראשית יד' כג')

רש"י: לפי שהדרך גורמת לשלשה דברים, ממעטת
 פריה ורביה, ממעטת את הממון, וממעטת את השם,
לכך הוזקק לשלש ברכות הללו.
 □ **"וירק את הניכוי"** (יד' יד')
 שמונה עשר ושלש מאות (318), המספר הזה
 בגימטריה ש"ח, והוא לשון דיבור. דהיינו שעל ידי
 הדיבור השפיל אברהם את המלכים והדביר אותם. וכן
 שיח הוא לשון השפלה בשוחה. (ע"פ קדושת לוי)

הסירו מפתח מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

טיגון דגים במחבת של בשר אפי"ת דגים ובשר בתנור אחד

הלכה בידוע, שאסור לאכול דגים יחד עם בשר, וכפי המבואר בגמרא ובפוסקים.

בישול דגים בסיר בשרי

אף על פי שאסור לבשל מאכל חלבי בתוך כלי שהוא של בשר, מכל מקום, כתב מרן רבנו עובדיה יוסף צוק"ל, שאין לאסור לטגון דגים במחבת של בשר, או לבשל דגים בסיר שרגילים לבשל בו בשר, משום שטעם איסור אכילת בשר ודגים הוא מפני חשש סכנה, ודווקא כאשר יש ממשות של בשר ודגים יחד, אז יש חשש סכנה, אבל בטעם של הבשר שבלוע בכלי, אין די כדי לגרום לסכנה.

אפי"ת דגים ובשר זה לצד זה בתנור

אבל, לאפות זה לצד זה בשר ודגים בתנור אחד, גם כן אסור מפני הסכנה, מפני ששני הטעמים מתערבים יחד, ויש בהם קצת ממשות. ומכל מקום אם בטעות שמו בתנור שני מגשים, אחד של בשר ואחד של דגים, יש להקל לאכול מהם, מפני שיש בדין זה כמה ספיקות להקל בדיעבד. ומכל מקום כתב מורינו הגאון הראש"ל רבי יצחק יוסף שליט"א, שלפני מספר שנים ביקר בחוץ לארץ יחד עם אביו מרן צ"ל, ובאותו בית שהתארחו בו, טעו ואפו בתנור אחד בשר ודגים ביחד, ומרן צ"ל החמיר על עצמו ולא אכל מאותם מאכלים שנאפו בתנור. אף על פי שכמו שביארנו, מעיקר הדין יש להקל בזה.

צליית דגים ובשר יחד, על גבי רשת

אף על פי שאסור לאפות בשר ודגים ביחד בתנור אחד, זהו דווקא בתנורים שלנו שהם סגורים (וגם אינם גדולים מאד), אבל מותר לצלות בשר ודגים ביחד על רשת, זה לצד זה, משום שהריח והעשן מתפזרים באוויר ואינם חוזרים ונבלעים במאכלים. אבל יש להזהר מאד שלא יגעו הבשר והדגים זה בזה. (וכן מצוי במסעדות שמוכרים בהם בשר ודגים, וצולים אותם על רשת אחת על גבי חלים, הדבר מותר בתנאי שלא יגעו זה בזה).

צליית דגים ובשר יחד, על גבי רשת של מנגל

לאחר צליית בשר על גבי רשת המנגל, יש לנקות היטב את הרשת משאריות הבשר והרוטב, ורק לאחר מכן להניח הדגים לצליה.

בישול דגים בתנור חלבי

מותר לבשל דגים בתנור חלבי לכתחילה ואין בה כל איסור ובתנאי שהתנור החלבי יהיה נקי משאריות החלב.

בישול דגים בטוסטר

מותר לבשל דגים בטוסטר חלבי, אולם עדיף לעטוף את הדגים בנייר כסף אטום (ולא בנייר אפיה שהוא לא אטום) ובתנאי שהטוסטר החלבי יהיה נקי משאריות החלב.

ולסיכום: מותר לבשל דגים בסיר בשרי. ואסור לאפות דגים ובשר יחד בתנור, אלא בזה אחר זה כדין. ומותר לצלות דגים ובשר זה לצד זה על גבי רשת, באופן שאינן נוגעים זה בזה.

מכל מלמד" השכלתי

סיפור חייה ודמותה האצילית של רחל אמנו

- א. רחל נולדה בשנת בקע"א בפדן ארם (חרון), לאביה לבן בן בתואל ונפטרה י'א חשוון.
- ב. יעקב אבינו נשלח על ידי אמו לחרון, ופוגש את רחל על ידי הבאר, ורואה ברוח קדשו שזוהי האישה המיועדת עבורו.
- ג. הוא מבקש מלבן לשאת את רחל לאישה ועובד תמורתה במשך שבע שנים.
- ד. יעקב, שלא סומך על לבן וחושד בו שינסה להערים עליו ולתת לו את לאה במקומה, קובע עם רחל סימנים, כדי שבליל כלולותיהם ימסרו את הסימנים האחד לשני, וכך לא יוכל לבן להערים עליהם.
- ה. לבן מחליט להשיא את לאה ליעקב במקום רחל. רחל נכמרים רחמיה והיא מוסרת ללאה את הסימנים.
- ו. לאה ויעקב נישאים, ובבוקרו של יום מגלה יעקב את התרמית ופונה בכעס ללבן הערמומי.
- ז. יעקב מקבל עליו את הדין וממשיך לעבוד שבע שנים נוספות עבור רחל.
- ח. לאחר 11 שנות ציפיה וסבל בל יתואר הקב"ה נענה לתפילותיה של רחל, והיא יולדת את יוסף, וממשיכה להפציר בקב"ה בתחנוניה שתזכה לבן נוסף, והיא אכן נענית והרה בפעם השנייה, וכאשר מגיעים לבית לחם כורעת רחל ללדת, ונולד בנימין. והיא מתה בגיל 36.
- ט. יעקב בחר לקבור אותה בבית לחם, כדי שתהא תמיד מבקשת רחמים על בניה.
- י. המדרש מספר על כך: "יוצאת רחל על קברה ובוכה מבקשת עליהם רחמים... ומתחננת לפני הקב"ה, וכך אמרה: 'ריבונו של עולם! גלוי וידוע לפניך שבשעת החופה נכמרו רחמי על אחותי ומסרתני לה את הסימנים. והרי הדברים קל וחומר! מה אני, שאיני אלא בשר ודם, עפר ואפר, לא קנאתי באחותי, אתה, שהנך מלך חי וקיים ורחמן... מפני מה שלחת את בני לגלות... מיד נתגלגלו רחמינו של הקב"ה, ואמר 'בשביל רחל אני מחזיר את ישראל למקומם'.

חי צומח ודומם

- "אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקה מכל אשר לך" רבנו בחיי אומר בשם רבנו סעדיה גאון - אברהם אבינו הזכיר את החי, הצומח והדומם.
- "אם מחוט" = זה הצומח, שהרי החוטים בזמנם נעשו מפשתן וכדו' וכולל התבואה והפירות.
- "ועד שרוך נעל" = זה החי שהנעל עשויה מבע"ת, וזה כולל את העופות והבהמות.
- "ואם אקה מכל אשר לך" = זה הדומם, וכולל הכסף והזהב, אבנים טובות ומרגליות.
- מביא בספר "ליקוטי יהודה" בשם ה"אמרי אמת", שהגמ' (בב"ב ט"ו) אומרת שכל מי שלקח פרוטה מאיוב היה מתברך, ולכן אמר אברהם שגם אם אקה ממך שרוך, הרי אתה תגיד שבגלל זה התברכתי, לכן גם שרוך נעל לא אקה ממך.

ההבטחה שהתקיימה במלואה !!! מצמרר עד דמעות
 לפנינו סיפור מרטיט ומרגש עד מאוד, אותו סיפרו בניו של הגאון רבי יוסף בר שלום זצ"ל, רבה הראשי של העיר בת ים : לפני כחמישים שנה חי הגר"י בר שלום בירושלים, ובאותה תקופה העניית בירושלים הייתה גדולה. בקושי היה לחם לאכול, אך למרות זאת עסק התורה לא נפגע במאומה. הגאון רבי יוסף למד תורה בשקידה ובהתמדה. בעת לידת ילדו השישי, מחמת העניות לא היה ניתן לרכוש מיטת תינוק. מאחר שכלל לא היו בידי המשפחה אמצעים לעריכת סעודת ברית המילה, ולו לעשרה אנשים בלבד, החליטו שביום השמיני ללידת התינוק ייקח אותו אביו הגאון רבי יוסף, לבית המוחל, ושם יכניס אותו ובריתו על אברהם אבינו. בשכונתו של הרב בר שלום גר הגאון רבי עובדיה יוסף זצ"ל, הרבנית מרגלית יוסף ע"ה, שכנתה של הרבנית בר שלום תבדלי"א, שאלה אותה, מתי תערך ברית המילה? ענתה הרבנית בר שלום מתוך בושה, לדאבונו אנחנו לא עורכים סעודת ברית מילה, אין לנו כסף. בבית המוחל תהיה הברית. הרבנית יוסף הזדעזעה לשמע התשובה ומיהרה לספר על כך לבעלה. מרן הרב עובדיה זיע"א פסק ואמר אנחנו עושים הכל! תלמיד חכם כזה צריך לעזור לו, ערכי נא את "הברית יצחק" בערב, ולמחרת את סעודת הברית ברוב פאר והדר. הרבנית יוסף שבה אל הרבנית בר שלום ובישרה לה אודות הברית יצחק וסעודת הברית. הגר"ע הורה לרעייתו, לכי נא למכולת וקני מצרכים עבור הברית יצחק. בעל המכולת באותו מקום היה אדון ח' ע"ה, איש צדיק היה, אולם מששמע שלוחחים מצרכים עבור משפחת בר שלום, התנצל ואמר "איני יכול לתת מצרכים עבורם, ולפליאת הרבנית יוסף המשיך ואמר, הם חייבים לי כבר 3000 לירות, ואין להם מאיפה לשלם, ובמחילה, איני יכול לתת עבורם ממצרכי המכולת. חזרה הרבנית יוסף אל בעלה וסיפרה לו את הדבר. ביקש הגר"ע יוסף מרעייתו, אמרי בבקשה לבעל המכולת כי ברצוני לשוחח עמו. לאחר שיסיים את עבודתו במכולת יואיל נא לבוא אליי. כששמע בעל המכולת שהרב עובדיה קורא לו, בו ברע סגר את חנותו ומיהר להגיע בהכנעה גדולה לבית הרב. פנה מרן זיע"א אל בעל המכולת ליטף את ידו בחום ושאל, "מהו הדבר הכי חשוב בעולם?" השיבו בעל המכולת הצדיק, "התורה!! אין גדולה וקדושה כתורה!!! כאן אמר לו הרב עובדיה בהתרגשות, דע לך אהובי שהרב בר שלום הנו ת"ח גדול, הוא שוקד על דלתות התורה יומם וליל, ובאמת אין לו מהיכן לשלם, הבה ונערוך עסקה. פנה אליו הרב "כבודו ויורתו על החוב, ואני מבטיח לך, שזכות הוויתור למען התורה הקדושה תעמוד לך, ובעזרת ה' יתברך תזכה לבן ת"ח, שיאיר את עיני ישראל בתורתו". בעל המכולת, שכאמור היה יהודי צדיק, אוהב תורה, קיבל את הצעת הרב ומתוך גבורה גדולה ויתר על כל החוב העצום, ואף החליט להעניק על חשבונו את המוצרים לצורך עריכת הברית יצחק. הרב הניח את שתי ידיו הקדושות על ראשו וברכו בחמימות רבה, שיזכה לבן גדול בתורה. הברית יצחק וגם הברית מילה נחוגו בשמחה, אך אף אדם לא ידע דבר על העסקה שנרקמה בין מרן זיע"א לבעל המכולת, וכאשר יום אחד פנה הרב בר שלום להסדיר את החובות לבעל המכולת, הרגיעו הלה ואמר, העניין טופל, ולא פירט...

כעבור מספר שנים מונה הרב בר שלום (על פי הוראת מרן זיע"א) לשמש כרבה של העיר בת ים. והנה באחד הלילות, לאחר שחלפו 47 שנים מאז אותו מעשה, ועניין החוב לבעל המכולת נשכח לגמרי רואה הרבנית בר שלום

בחלומה, את פניו של אדון ח', בעל המכולת, ולפתע היא נזכרת בחוב הגדול של 3000 הלירות, שעדיין לא שולמו... הרבנית התעוררה בבהלה. השכם בבוקר התקשרה אל בנה שבירושלים הה"ג אליהו בר שלום (המשמש כיום כרבה של העיר בת ים) וסיפרה לו אודות החלום, וביקשה ממנו להזדרז ולברר אם בעל המכולת עודו חי, ותאמר לו שכעת ב"ה יש בידינו את האמצעים כדי לשלם לו את מלוא שכרו, ואחר בקשת הסליחה נחזיר לו את החוב ככל אשר ישית עלינו. הבן, רבי אליהו, הגיע למקום בו הייתה חנות המכולת, אך לא מצאה. האזור שינה את פניו לגמרי, ותושבי המקום סיפרו שהמכולת נסגרה כבר לפני שנים רבות. כעת יצא רבי אליהו לחפש אחר ביתו של האיש. כעבור מספר שעות איתר את הבית, וכשנכנס, מצא את אדון ח' השיש שכוב במיטתו באפיסת כוחות מוחלטת. לצד החולה ישב יהודי ת"ח, ורבי אליהו הצליח לזהות, שמדובר בידידו משכבר הימים, שהנו מופלג בתורה ויראת שמים, ונמנה כיום עם גדולי התורה המובהקים. רבי אליהו פנה תחילה לאותו ת"ח ושאלו מה מעשיו כאן. הוא ענה בפשטות "זה אבא שלי". כיוון שכך החליט רבי אליהו (שכאמור, לא ידע כלל אודות הבטחת מרן זיע"א לשיש שמולו) שלא לפתוח את השיחה עם בעל הבית אודות הכסף, שאל תחילה שאל אותו: "כיצד זכה כבודו לבן ת"ח גדול כזה?" הזקן החל לספר באיטיות וברפיון קול: "לפני 47 שנים היה לי לקוח ת"ח, שהיה לו חוב עצום במכולת, 3000 לירות... חכם עובדיה קרא לי וביקש שאוותר על החוב של אותו ת"ח שעוסק בתורה מתוך מסירות, ובתמורה הבטיח לי שאזכה לבן גדול בתורה..." רבי אליהו נפעם למשמע הדברים, הוא שאל את אדון ח', האם כבודו זכר מי היה אותו ת"ח, שוויתרת לו על החוב? הזקן אימץ את מוחו ונזכר; קראו לו "חכם יוסף בר שלום". אמר לו רבי אליהו, אני הוא בנו של אותו ת"ח, שוויתרת על חובו במכולת... אמש ראתה אמי שתחי' את פינד' בחלום והודעקה, כי נזכרה שנותר לנו חוב גדול במכולת שלך, והגעתי כעת לפרוע את החוב. אדון ח' התרגש מאוד למשמע הדברים, ורבי אליהו הבחין שמעיניו זולגות דמעות. ידידי ורעי אמר אדון ח' שקולו נשנך "בשום פנים ואופן לא אקח את תשלום החוב כבר קיבלתינו..." הגביה בעל המכולת את ידו מתוך מאמץ רב והצביע על הת"ח היושב לצידו. "הנה זה התשלום!!!" מה אמר לך המשך אדון ח' תוך כדי שפרש את ידו כלפי מעלה, "הבטחת הצדיק שהתקיימה במלואה!!! ויתרתי על הכסף, אך זכיתי בדבר העצום ביותר שניתן לזכות בו, הן בעולם הזה והן בעולם הבא... רבי אליהו בר שלום, שהתרגש עד דמעות, ביקש מאדון ח' סליחה בשם המשפחה, שיבחו על טוב לבו ועל זכיותו בבן גדול בתורה ונפרד ממנו באווירת כבוד ובלבביות. יומיים לאחר מכן מספר הרב אליהו בר שלום, עברתי באחד מרחובות ירושלים, ולפתע הבחנתי כי על גבי לוחות המודעות הודבקו מודעות אבל, המודיעות אודות פטירתו של אדון ח', בעל המכולת הצדיק. מן השמיים לגלג, שהרבנית בר שלום, תחלום אודות בעל המכולת, ושמשפחת הרב בר שלום תפנה לסלק את החוב ולבקש את סליחת האיש בטרם עזיבתו את העולם. אז נתגלו מהלכיו של הקב"ה בעולם.

מה גדלו מעשיך ה' מאוד עמקו מחשבותיך! הבה ונשן היטב גם את דברי קודשו של מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א, מהו הדבר החשוב באמת בחיים, שלמענו כדאי להקריב גם הון רב? "התורה הקדושה"!!!! "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". (בטאון "קול ברמה")

האם אברם נשא פגם תורשתי שגרם לגברים במשפחתו שיהיה להם רק בנים.

אנו רואים שלתרח אבי אברם היו שלושה בנים ללא בת (כי במותו לא נאמר שהיו לו בנות), לאברהם שני בנים, לנחור שמונה בנים, ליצחק שני בנים, ליעקב תריסר בנים (ורק בת אחת לפני הסוף), ולפי הרשימה של היורדים למצרים גם לבני יעקב היו רק בנים, מלבד שרח בת אשר. כך גם לעשו וישמעאל היו הרבה בנים ומעט בנות. בתקופה ההיא האב קבע את דת המשפחה, ולכן אלוהים העדיף אדם עם הפגם הזה וכך המשפחה תגדל ותרבה במצרים במהירות גבוהה תוך מספר קטן של דורות.

אלוהים היה חייב לבחור אדם עם התופעה התורשתית הזאת, אחרת היתה סכנה שבני ישראל יתחתנו במצרים רק בתוך המשפחה, ותוך מספר דורות כולם היו מקבלים בעיות גנטיות, הן לכולם היה אב אחד (יעקב), שנשא שתי אחיות, בנות הדוד שלו (רחל ולאה), ועוד שתי נשים אחרות.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

האם הילד המקופח אכן מקבל פחות מכל ילד אחר? אולי באמת לא מספיק רגישים לצרכיו? והוא לא מקבל את מה שהוא זקוק לקבל?
בנושא הקיפוח ילד שחווה קיפוח הוא בעצם ילד שבאמת בחוויה הרגעית שלו מרגיש שלא נותנים לו מספיק שהוא לא מקבל מספיק למרות שהוא מקבל המון, והרגש הזה הוא לגמרי לא מניפולטיבי אבל אנו כחורים צריכים לזהות מה הרגש הזה מחפש אצל הילד, כלומר מה הילד רוצה לקבל בצורה הזאת של להיות המקופח, וכשנבין באמת מה מטרת הילד, אנו נדע לספק לו את המטרה לתת לו באמת את מה שהוא זקוק לזה ואז יקבל את צרכיו האמיתיים ולא המדומים... הצורך האמיתי שלו זה בעצם לראות ולבדוק כל הזמן עד כמה החורים יציבים או חזקים ונותנים לי גב ומגנים עליי בעולם. ולבדוק עד כמה הם לא נבהלים ועדיין אוהבים את הילד והילד מרגיש שידך, שייכות זוהי מטרתו להרגיש שידך בכל מצב ולכן מה שעלינו לעשות זה פשוט לא להתרגש ולא להיבהל.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים שעה רביעית, בחסות "בית הלם".

מרכות ואיחולים
לחיים-חיים! חגנו לילי ורעייתיה בהגיע אהרון למצוות שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו, יה"ר שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות

מרכות ואיחולים
לכ"י אור ושידך יע"נ שיברכו מפני עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יארי הקב"ה דרכם ומולם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה וברכה והצלחה ונחת ושלווה לילדיהם ומשפחתם

מרכות ואיחולים
לכל וג' זילה אכלמו להולדת הבן ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ושנים ותרוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות
ל'אפרים ורבה באבאי הי"ו שתמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם יתמלאו משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה שיתברכו באושר ופרנסה טובה זרע קודש למשה ועל זיווגו הגון לאהד להבדיל לעיני גולשן ב"ת יצחק ז"ל

מנייני ערבית ביבנה (חלק א')
17: 00 - בית הכנסת "אוהל מועד"
17: 05 - בית הכנסת "מרדכי הצדיק"
19: 00 - בית הכנסת האשכנזי רח' הדרור
19: 00 - בית המדרש "הוד והדר"
19: 30 - בית כנסת "אוהל משה" רח' הנשר.
19: 50 - כולל "ברכת יצחק" רח' הליך
20: 15 - כולל "נחל לאור"
21: 30 - כולל "אור ציון ובית שמשון".
23: 00 - בית כנסת "בוכריס".

מרכות ואיחולים
דרור ושידי ישר זכות תרומתם תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. שיתברכו בכל מילי דמיטב יתגשמו כל משאלותם לטובה

מרכות ואיחולים
מאיר ודינה אבוטבול על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות ונחת מיוצאי חלציהם

מרכות ואיחולים
רפואה שלימה יעקב זאמן בן חאנוס הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות נעימות וטובות

מזל טוב ואיחולים לבבנים
דוד וג' קליין אמסלם הי"ו משיה וזהבה ברכה הי"ו לנישואי אבידור עם תהילה הי"ר שיקימו בית נאמן ועשר בישראל ועלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. ענני הגן בענני הגן יבד נאה ומקבל" ויזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא

כל הישועות והברכות
ל'שישישה צ' שתומה לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל לרפואתם והצלחת כל ילדיה שתזכה לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה לשנים רבות טובות ונעימות. וברכה והצלחה לילדיה, נכדיה וננייה ותרווה מכולם נחת ושלווה

מרכות ואיחולים
ל'ג' זילה ז' רבקה בת רבקה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"י אבריה ושש"ה גידיה. שתחזור במהרה לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות

מרכות ואיחולים
ל'ע"נ הצדיק והענו ישראל זמאר בן מורי סאלם ז"ל יב' חשון פקידת שנתו

מרכות ואיחולים
ל'ע"נ הצנוע והענו יחיא אדרי בן חנינה ז"ל יג' חשון פקידת שנתו

מרכות ואיחולים
ל'ע"נ הצנוע והענו נולשו באבאי בת יצחק ומרים ז"ל יב' חשון פקידת שנתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בר-יוחאי בן עזי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונת בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מירלית מוסאי בת שמחה מנב"ת

ל'ע"נ יצחק ורבינו יצחק

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף יצורו בן דינה ז"ל דינאל אזולאי בן רינה ז"ל ראונו לוי בן טרניה ז"ל יואב אליהו בן יעל ז"ל רחל עמרני בת זולכה ז"ל ברחא אוסגי בת סולטנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל